

Sant Joan d'Avinyó

Avinyó

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Avinyó
Emplaçament a la plaça Major d'Avinyó

Coordenades:

Latitud: 41.86335
Longitud: 1.97129
UTM Est (X): 414622
UTM Nord (Y): 4635116

Classificació

Número de fitxa 08012 - 156
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Barroc Romànic Neoclàssic Modern Medieval
Segle XIII
Any 1232
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL: 572, DOGC (08-11-1989)
Número inventari si, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic C/Sta. Maria, 1 08500 - Vic
Autoria de la fitxa Marc Cucurella Pinilla
Data de registre de la fitxa: ds., 10/11/2007 - 01:00

Descripció

Església romànica modificada de la qual solament en resta part dels murs, concretament els de la nau. A l'esquema romànic inicial li foren afegides unes capelles laterals i la façana moderna. Per tal de retornar-li la fisonomia romànica en el segle XX se li referen de nou els tres absis que es van decorar amb un fris d'arcuacions llombardes i amb finestres de doble esqueixada. Tot l'interior de l'edifici fou enguixat en les successives modificacions dels segles XVII i XIX. L'església és un edifici de tres naus (amb la porta actual orientada a ponent) separades per pilars rectangulars que sostenen les voltes de Creueria. Tot l'interior és arrebossat. En un costat s'aixeca el campanar de forma quadrangular amb obertures d'arc de mig punt per les campanes. En destaca la clau de volta de l'entrada amb l'escultura d'una figura.

Història

Situada dins l'antic terme del castell d'Avinyó, fou sempre parròquia; des del 932 és mencionada documentalment sota l'advocació de Sant Andreu i la primera església fou construïda per iniciativa del comte Sunyer de Barcelona. A partir del segle XI l'església és advocada a Sant Joan i a Santa Maria i sabem que l'any 1232 fou construïda i novament consagrada una església a Avinyó, amb el nom de Sant Joan. A partir del segle XVII l'església romànica comença a modificar-se: baptisteri, campanar, sagristia i capelles. Al segle XIX el conjunt romànic va desaparèixer al unificar-se externament el conjunt de les dependències que l'envolten i al construir-se la nova façana.

Bibliografia

- BOLÓS, Jordi - HURTADO; Víctor (2004). *Atles del comtat de Manresa (798-993)*. Rafael Dalmau Editors,
- DALMAU i ARGEMIR, Delfí (2004). *Campanars del Bages Parroquials de Terme*. Centre Excursionista de la Comarca de Bages, Manresa, pàg. 30.
- *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. (08-11-1989), núm. 1216, Generalitat de Catalunya, Barcelona
- GAVÍN, Josep M (1979). *Inventari d'Esglésies*, vol. V (Bages), Artestudi Edicions, Barcelona, pàg. 27.
- GINESTA BATLLORI, Salvador (1987). *La Comarca del Bages*, col·lecció *Cavall Bernat*, núm. 14, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, pàg. 52.
- ILLA CODINA, Josep (1987). "Avinyó" a FERRER ALÒS, Llorenç (coord). *Història del Bages*, vol. I, Parcir Ed., pàg. 134.
- SITJES i MOLINS, Xavier (1997). *El Barroc del Bages*. Noves dades per al seu estudi. Centre Excursionista de la Comarca de Bages, Manresa, pàg. 12.
- TRESSERRA, Joan (prev.) (1932). *Notes històriques de Sant Joan d'Avinyó*, Manresa.
- VILLEGAS, Francesc (1982). *El Romànic del Bages*. Estudi dels edificis religiosos, Ed. Sobrerroca, pàg. 39 -40.
- VV. AA. (1984). *Catalunya Romànica*, vol. XI (El Bages), Barcelona, Enciclopèdia Catalana, S.A., pàg. 109-110.

